

“MIDAGI PEAB INIMENE JU tegema,” vastas intervjuu alguses Martin Pärn naljatledes küsimusele, kuidas tee disainimaailma viis. “Mul oli lapsena soov saada kunstnikuks. Kui teadlik valiku tegemine lähenes, siis tundus mõistlik hakata ametiga kunstnikuks,” täpsustas ta lõbusal toonil. Nii õppiski ta disaini aastakese esmalt Eesti Kunstiakadeemias, toonases Eesti Riiklikus Kunstiinstituudis, ja seejärel edasi Helsingis. Kooli lõpetades asus aga töö kõrvalt teisi õpetama ja teeb seda praeguseni, juhtides Tallinna Tehnikaülikooli ja Eesti Kunstiakadeemia vahelist magistriõppekava, mille eesmärk on panna inseneri- ja disainiõppe üliõpilased koos projekte ellu viima.

Disainerina ennast kirjeldades kasutab Pärn sõnu kaine ja nutikas. “Üksikud allkirjaga disainereid – Philippe Starck või sõber Tarmo Luisk – käituvad pigem kunstniku või rokkstaarina. Meie Iseasis, seepärast ei taha ma rääkida ka minavormis, soovime teenust pakkuda erinevatele ettevõtetele ega taha väljendada ennast seetõttu väga mingis ühes signatuurses stiilis,” selgitas ta ja võttis teema kokku: “Meie Iseasi toodetel võiks olla iseasi mõte sees ja seda mitte tingimata ainult stiili tasandil.”

Disainist on saanud moesõna.

Paljudele asjadele, mille erilisust või paremust on vaja rõhutada, poogitakse tänapäeval juurde sõna disain. Martin Pärnal on aga selle sõna tähendusest ommoodi arusaam. “Disaini kasutust võib vaadata kahest aspektist. Üks on tema turunduslik roll ja teine on roll ettevõtte arendustegevuses,” sõnas ta. “Meie oskus on pigem teises suunas.”

Disaini otsene tulemus on Pärna sõnul kõik see, mida saab näha ja tajuda ning mis teeb mingi asja kasutamise mugavaks ja ilusaks.

“Vaadates aga ettevõtte poolt ja seest, siis on disainil oluline roll ka selles, kui lihtne, loogiline ja ratsionaalne midagi toota on,” selgitas ta. Pärna eesmärk koos kolleegidega ongi ettevõtteid selliste toodete loomisel aidata, pöörates lisaks rõhku sellele, et inimesed saaksid toodetest aru, oskaksid neid kasutada ja need meeldiksid neile. “Kui tehnoloogia pool on panna

“ Kui tehnoloogia pool on panna asjad tööle, siis disaineri pool on panna asjad elama.

Martin Pärn

asjad tööle, siis disaineri pool on panna asjad elama,” rõhutas ta.

Esemel, mille Martin Pärn on pannud elama, on näiteks klapplaud Martin, mille eest teda pärjati 1998. aastal rahvusvahelise disainiauhinnaga Red Dot. Laud on siiaaani tootmises Soome ettevõttes Martela. Samuti on ta uhke büroomööbliseeria Krog üle, mis pälvis 2006. aastal Eesti disainiauhinna Bruno.

“Ka Thulema mööbli mõned seeriad pärinevad eelmisest sajandist, aga need ei ole moraalselt vananenud, mis on väga hea sõna,” mainis ta.

Autasud hägustavad disaini mõtet.

Ometi ei tähtsusta Pärn kõiksuguseid auhindu üle. “Mingi naljaka asja eest kohaliku tähtsusega preemia saamine ei tähenda parimal juhul midagi, halvimal juhul hägustab aga disaini mõistmist,” selgitas ta. Inimestele jääb tihti võistluste pinnalt mulje, et disainerite ülesanne ei

olegi muud, kui teha naljakaid asju, mida kellelgi vaja pole.

“Hindama peaks asjade kasutamise kaudu, sest just see on mõte, miks me neid asju teeme. Võib-olla on asjal kohutav viga küljes või selle tootmine pole ratsionaalne,” põhjendas Pärn. Loodu peaks lahendada mõne probleemi või situatsiooni paremini või meeldivamalt, edendama ettevõtte majandustegevust, säästma näiteks inimelusid või hoidma keskkonda.

Unistuseks rongi loomine.

Iseasi pikaajalised partnerid on Kitman Thulema ja Extery, kellele luuakse uusi büroo- ja linnamööbli kontseptsioone. Lisaks on Pärna sõnul tal kolleegidega töös mitu teistmoodi projekti – sellist, mis nõuavad uut moodi mõtlemist ja lähenemist. “Näiteks, et piima ei hangi me poeriulist, vaid kuidagi teisiti. Meie mõelda ongi toodetest ja teenustest koosnev süsteem, kuidas see võiks teisiti toimida, majanduslikult töötada ja milline võiks olla jätkusuutlik ärimudel,” tõi ta näite avalikustamata täpsemaid detaile.

Kui lasta ideedel vabalt lennata, tahaks Martin Pärn disainida kunagi rongi, või vähemalt trammi.